

Altan ve Arkadařları

Altan, Kerem ve Zeynep yakın arkadaşlardır. Birlikte vakit geçirmeyi çok severler. Altan neşeli bir çocuktur.

Ama o gün Altan'ın keyfi biraz kaçtı. Annesi sabah ona, “Altan, bugün ev işlerine yardım etmelisin.” dedi.

Altan “Neden ben? Sen her şeyi yapıyorsun.” diye cevap verdi.

Annesi gülümseyerek başını salladı.
“Ailede iş bölümü olursa işler daha
hızlı biter ve kimse yorulmaz.” dedi.

Altan annesinin sözlerinden pek bir şey anlamadı. Ama o günün sonunda iş bölümünün önemini anlayacaktı.

Altan'ın Görevi

Okuldan döndüğünde annesi Altan'a bir görev verdi. Sofrayı hazırlayacaktı. Altan “Bu çok sıkıcı.” diye düşündü. Ama tabii ki annesine yardım edecekti.

Masaya tabakları ve bardakları koymaya başladı. O sırada Kerem aradı. “Haydi Altan, parka gidelim!” dedi. Altan hemen çıkmak istedi. Annesi gülümsedi. “Görevini tamamlamadan gidemezsin.” dedi.

Altan hızlıca tabakları masaya koydu ve dışarı fırladı. Akşam eve döndü. Yemekte babası, “Masada kaşık yok. Çorbayı çatalla mı içeceğiz?” dedi.

Herkes gülmeye başladı. Altan çok utanmıştı. Hemen koşup masaya kaşık getirdi. İşleri özenle yapmak gerektiğini anlamıştı.

Kerem'in Görevi

Ertesi gün çocuklar parkta oynuyorlardı. Kerem'in babası yanlarına geldi. "Kerem, apartmanın çöp toplama sırası bizde. Haydi bakalım!"

Kerem oyunu bırakmak istemedi.

“Ama baba, bu çok yorucu.”

Babası gülümseyerek, “Eğer hepimiz küçük bir görev yaparsak çevremiz temiz olur. Yoksa çöpler birikir ve kötü kokar.” dedi.

Zeynep hemen atıldı:

“Aynı evdeki iş bölümü gibi. Herkes bir şey yaparsa iş kolaylaşır.”

Altan düşündü. Evde de, dışarıda da herkesin bir görevi vardı.

Zeynep'in Mutfağına Yardımı

Çocuklar, bir gün Zeyneplere gittiler. Zeynep annesine yardım ediyordu. “Annem yemeği pişiriyor. Babam salatayı hazırlıyor. Ben masayı kuruyorum.” dedi.

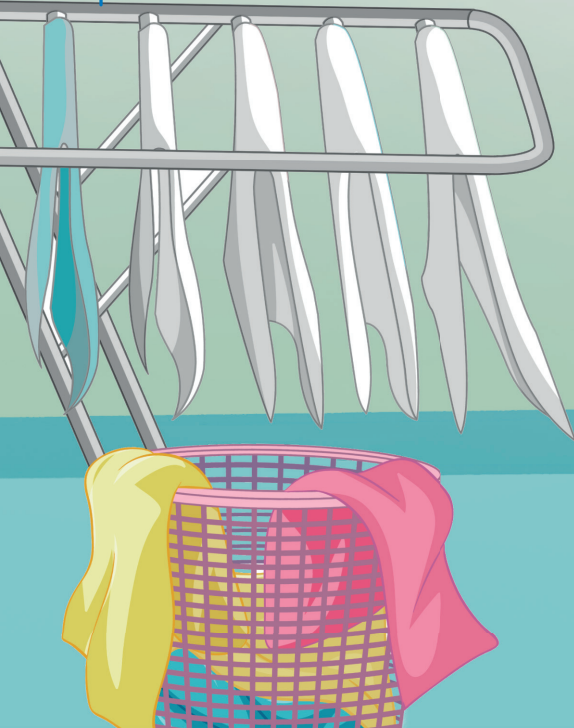

Altan şaşırdı. “Herkesin bir işi var.”
Zeynep gülümseyerek “Evet. Böylece annem çok yorulmuyor. Yemek daha hızlı hazır oluyor.”

○ an Altan anladı: Ailede herkes küçük görevler yaparsa işler daha kolay biter ve kimse yorulmaz.

○ günden sonra Altan evde annesine daha çok yardım etmeye başladı. Bir gün annesi çamaşırları asacaktı. Altan annesine, “Ben yaparım.” dedi.

Annesi ona sevgiyle baktı. “Teşekkür ederim Altan. Çok mutlu olurum.” dedi. Altan artık ailedeki iş bölümünün önemini biliyordu.